

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Victor Boico, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Ignat Iurie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Ignat Iurie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 26.01.2017 – 23.03.2017 (*prima instanță*);
2. 14.12.2017 – 06.03.2018 (*instanța de apel*);
3. 28.05.2018 – 27.06.2018 (*instanța de recurs*).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 23 martie 2017, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ignat Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 788 unități convenționale, ceea ce constituie 39400 lei.

S-a dispus încasarea de la inculpat, în folosul statului, a sumei de 61,45 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a stabilit că Ignat Iurie, în jurul orei 01:30, nefiind posesor al permisului de conducere cu categoria necesară, pe drumul local dintre s. Tocuz și s. Ucraina din r-nul Căușeni, conducând automobilul de model Opel Astra cu n/î HRN 769, a fost stopat de către echipajul poliției de frontieră, ulterior fiind supus testului alcoolsopic, în cadrul căruia la Ignat Iurie s-a depistat concentrația vaporilor în aerul expirat de 0,63 mg/l.

3. La 03 aprilie 2017, Ignat Iurie a depus o cerere prin care a solicitat înlocuirea pedepsei stabilite prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central din 10 iulie 2017, a fost admisă cererea declarată și înlocuită pedeapsa stabilită prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Împotriva încheierii nominalizate procurorul a declarat recurs, prin care a solicitat casarea acesteia.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, a fost admis recursul declarat, casată încheierea și respinsă cererea lui Ignat Iurie, privind înlocuirea pedepsei stabilite prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității.

4. La 06 decembrie 2017, sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, care a solicitat repunerea acestuia în termenul de declarare, casarea

parțială sentinței, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- amenda stabilită inculpatului este exagerat de mare și ultimul nu are posibilitate de a o achita;

- la 03 aprilie 2017, inculpatul a înaintat o cerere judecătorului de instrucție, privind înlocuirea amenzii stabilite prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității, care a fost admisă prin încheierea Judecătoriei Căușeni din 10 iulie 2017. Ulterior însă, încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către procuror, iar instanța de recurs, prin decizia din 16 noiembrie 2017, a casat încheierea în cauză și a menținut sentința.

În acest context, apelantul invocă că termenul de depunere a apelului a fost omis din motive întemeiate, or inculpatul, în termenul prevăzut de lege – 03 aprilie 2017, a înaintat o cerere judecătorului de instrucție, privind înlocuirea amenzii stabilite prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, pronunțată integral la 03 aprilie 2018, apelul declarat a fost respins, ca depus peste termen, cu menținerea sentinței.

5.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că inculpatul, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță, fiind legal citat, s-a prezentat la ședința din 07 martie 2017. Examinarea cauzei a fost întreruptă pentru pronunțarea sentinței, la 23 martie 2017, ședință la care inculpatul nu s-a prezentat, deși a fost informat contra semnătură despre data desfășurării acesteia. În sensul prevederilor art. art. 340, 402 alin. (1) Cod de procedură penală și explicațiilor din Recomandarea Curții Supreme de Justiție „Cu privire la pronunțarea hotărârilor judecătorești în procesul penal”, nr. 37 din 22 aprilie 2013, instanța de apel a constatat că inculpatul dispunea de dreptul de a ataca sentința din data pronunțării acesteia – 23 martie 2017, iar termenul limită de depunere a apelului era data de 07 aprilie 2017. Sub acest aspect, instanța de apel a respins argumentele apelantului, prin care se susținea că inculpatul n-a fost prezent la pronunțarea sentinței și nu cunoștea despre termenul de atac al acesteia.

Instanța de apel a constatat că cererea de apel a fost depusă la 06 decembrie 2017, peste aproximativ 8 luni de la data expirării termenului de declarare, iar în conținutul acesteia nu au fost oferite explicații convingătoare privind temeinicia tardivității declarării apelului, în acest sens nefiind prezentate careva probe.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii depuse, recurentul reiterează motivele expuse în apel, precum și invocă altele suplimentare, după cum urmează:

- la 03 aprilie 2017, inculpatul a înaintat o cerere judecătorului de instrucție, privind înlocuirea amenzii stabilite prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității, care a fost admisă prin încheierea Judecătoriei Căușeni din 10 iulie 2017. Ulterior însă, încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către procuror, iar instanța de recurs, prin decizia din

16 noiembrie 2017, a casat încheierea în cauză și respinsă cererea inculpatului. Termenul de depunere a apelului a fost omis din motive întemeiate, or inculpatul, în termenul prevăzut de lege – 03 aprilie 2017, a înaintat o cerere judecătorului de instrucție, privind înlocuirea amenzii stabilite prin sentință cu muncă neremunerată în folosul comunității. Examinarea cererii a durat, iar apelul a fost declarat la 06 decembrie 2017, după ce instanța de recurs a admis recursul declarat de procuror, a casat încheierea privind înlocuirea pedepsei stabilite prin sentință și a respins cererea inculpatului;

- decizia instanței de apel este eronată și pasibilă de a fi casată, or nu este vina inculpatului că partea apărării a ales o cale greșită de contestare a hotărârii judecătorești.

7. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea solicitării expuse, procurorul menționează că inculpatul a primit copia sentinței la 23.03.2017, fiindu-i explicat modul și termenul de atac al acesteia, iar apelul a fost depus la 06.12.2017, contrar prevederilor art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Examinând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul penal constată că instanța de apel, pronunțându-se asupra termenului de declarare a apelului în cauză, just a statuat că inculpatul dispunea de dreptul de a ataca sentința din data pronunțării acesteia – 23 martie 2017, or potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță, fiind legal citat, acesta s-a prezentat la ședința din 07 martie 2017, în cadrul căreia examinarea cauzei a fost întreruptă pentru pronunțarea sentinței, la 23 martie 2017, ședință la care inculpatul nu s-a prezentat. În acest context, instanța de apel corect a respins argumentele apelantului, prin care se susținea că justificarea tardivității declarării apelului consta în faptul că inculpatul n-a fost prezent la pronunțarea sentinței și nu cunoștea despre termenul de atac al acesteia.

Colegiul penal respinge argumentele recurentului, privitor la faptul că omiterea termenului de declarare a apelului a fost justificată de examinarea cererii inculpatului privind înlocuirea pedepsei stabilite prin sentință. Suplimentar celor constatate de către instanța de apel, Colegiul penal menționează că exercitarea diferitor căi de atac în procesul penal este supusă unor reglementări distincte, iar persoana care intenționează să atace o hotărâre judecătorească urmează să se conformeze prevederilor instituite anume în privința căii de atac alese.

Raportând cele menționate la situația din speță, Colegiul penal statuează că apărătorul inculpatului, în momentul când a decis să atace sentința cu apel, indiferent de depunerea unei cereri în procedura prevăzută de art. 469 Cod de procedură penală și examinarea acesteia, urma să se conformeze cu stricte prevederilor legale ce reglementează declararea apelului, însă a omis acest fapt și a declarat apelul peste termenul prevăzut de lege.

În aceste circumstanțe, sunt inadmisibile argumentele invocate de recurent, prin care se susține că decizia instanței de apel este ilegală din motiv că inculpatul nu se face vinovat de modul în care partea apărării a făcut uz de căile de atac în cauză. Colegiul penal statuează că anume partea apărării, exercitând calea de atac a apelului, urma să se conformeze prevederilor legale instituite în privința acesteia și să depună apelul în termen. Omisiunea declarării apelului în termen nu poate fi imputată instanței de apel.

Reieșind din constatările enunțate, din motiv că argumentele invocate în recursul deferit prezentei examinări sunt neîntemeiate și nu indică asupra admiterii unor careva erori de drept de către instanța de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Ignat Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Ignat Iurie XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Victor Boico

Constantin Alerguș